

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 251

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 martie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
211.	— Decret pentru constatarea vacanței unei funcții de membru al Guvernului	2
212.	— Decret pentru numirea unui membru al Guvernului	2
D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E		
	Decizia nr. 815 din 5 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....	3–5
	Decizia nr. 816 din 5 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (2) și ale art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	6–8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru constatarea vacanței unei funcții de membru
al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 106 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 42 lit. b) și art. 43 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,
având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se ia act de demisia domnului Victor Sebastian Costache, ministrul sănătății, și se constată încetarea funcției de membru al Guvernului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 martie 2020.
Nr. 211.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui membru al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 47 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,
având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește în funcția de membru al Guvernului domnul Nelu Tătaru, ministrul sănătății.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 martie 2020.
Nr. 212.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 815

din 5 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Nicolae Nițescu în Dosarul nr. 721/44/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 72D/2018.

2. La apelul nominal răspunde consilierul juridic Costin Liviu Oprescu, având delegație depusă la dosar, pentru partea Agenția Națională de Integritate. Lipsește autorul excepției de neconstituționalitate. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Agenția Națională de Integritate a depus la dosarul cauzei un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv considerentele Deciziei nr. 739 din 16 decembrie 2014, Deciziei nr. 304 din 13 iunie 2013 și Deciziei nr. 334 din 21 mai 2019.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, arătând că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, reglementarea incompatibilităților privind aleșii locali reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 10 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 721/44/2014, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției. Excepția a fost ridicată de Nicolae Nițescu, în recursul formulat împotriva Sentinței nr. 259 din 22 decembrie 2014 a Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, într-o cauză având ca obiect anularea unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 vine în contradicție cu alte prevederi din legi speciale sau alte acte normative, bucurându-se de prezumția absolută de constituționalitate.

8. Astfel, se afirmă că autoritatea legiuitoare trebuie să asigure atât calitatea legislației, cât și faptul că această activitate se realizează în limitele și în concordanță cu Legea fundamentală, întrucât, pentru a respecta legea, ea trebuie cunoscută și înțeleasă, iar pentru a fi înțeleasă, trebuie să fie previzibilă, așadar, să ofere securitate juridică destinatarilor săi, aspecte pe care art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 nu le îndeplinește, nefăcând nicio trimitere la aplicabilitatea sa în raport cu legile speciale sau alte acte normative.

9. Se apreciază că norma juridică trebuie să fie clară și previzibilă, întrucât destinatarii ei trebuie nu doar să fie informați asupra consecințelor actelor și faptelor lor, ci să și înțeleagă efectele legale ale acestora. În acest sens, se arată că Legea nr. 24/2000 prevede că actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc. Ca atare, în opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate nu sunt armonizate cu dispozițiile altor legi speciale și nu respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, respectiv nu întrunesc condițiile de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind contrare normelor constituționale ale art. 1 alin. (5).

10. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența instanței de contencios constituțional, respectiv Decizia nr. 304 din 13 iunie 2013, prin care s-a statuat că incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile de lege criticate reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 sunt constituționale, deoarece, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că norma legală trebuie să fie suficient de accesibilă și de previzibilă, astfel încât să permită cetățeanului să dispună de informații suficiente referitoare la normele juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea. Or, în prezenta speță, faptul că, în opinia autorului excepției, legiuitorul nu a realizat o armonizare a normelor legale criticate cu alte acte normative, care i-ar fi permis să desfășoare activități remunerate, nu este de natură să conducă la neconstituționalitatea prevederilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, din moment ce aceste dispoziții statuează în mod clar „*orice alte funcții publice sau activități remunerate*”.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. I alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este reținut în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 aveau, la data întocmirii raportului de evaluare de către Agenția Națională de Integritate, următorul cuprins: „(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...] k) orice alte funcții publice sau activități remunerate, în țară sau în străinătate, cu excepția funcției de cadru didactic sau a funcțiilor în cadrul unor asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale.*”

16. Curtea observă că, ulterior investirii instanței judecătorești cu cererea de anulare a raportului întocmit de Agenția Națională de Integritate, partea introductivă a art. 87 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 a fost modificată prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 2 mai 2017, având în prezent următorul cuprins: „*Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități: [...]*”. Însă, ținând seama de jurisprudența Curții, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau

ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și de dispozițiile aplicabile cauzei în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că obiect al acesteia îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017.

17. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), potrivit căruia „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 69 din 22 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 4 iulie 2018, paragraful 19, și Decizia nr. 336 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 16 august 2017, paragraful 19, a statuat, cu valoare de principiu, că instituirea incompatibilităților privind aleșii locali este impusă de necesitatea asigurării îndeplinirii cu obiectivitate de către persoanele care exercită o demnitate publică sau o funcție publică de autoritate a atribuțiilor ce le revin potrivit Constituției, în deplină concordanță cu principiile imparțialității, integrității, transparenței deciziei și supremației interesului public. Totodată, prin Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015, paragraful 30, Curtea a reținut că înlăturarea incompatibilității depinde de voința celui ales, care poate opta pentru una dintre cele două calități incompatibile. Astfel, nu se poate îndeplini o funcție publică ce impune transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice, dacă, în același timp, o persoană este angrenată și în mediul de afaceri, întrucât cumularea celor două funcții ar putea duce la afectarea intereselor generale ale comunității și a principiilor care stau la baza statului de drept. Prin Decizia nr. 347 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 21 iulie 2015, paragraful 21, Curtea a reținut că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate, stabilind cu claritate incompatibilități specifice aleșilor locali, dau expresie voinței legiuitorului, care a apreciat că funcțiile publice care obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice sunt incompatibile cu funcțiile private, specifice mediului de afaceri, întrucât cumulul acestora ar putea duce la atingerea interesului public și a încrederii cetățenilor în autoritățile administrației publice.

19. De asemenea, prin Decizia nr. 304 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 22 iulie 2013, Curtea a reținut că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 instituie una dintre incompatibilitățile specifice funcțiilor publice de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean și stabilește, totodată, excepția de la aceasta. Astfel, funcțiile menționate sunt incompatibile cu orice alte funcții publice ori activități remunerate, în țară sau în străinătate, și sunt compatibile cu funcția de cadru didactic ori cu funcțiile în cadrul unor asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale.

20. Referitor la critica privind încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, prin lipsa de claritate și previzibilitate a textului de lege criticat, prin Decizia nr. 334 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 septembrie 2019, paragrafele 19 și 20, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013). Totodată, prin Decizia nr. 772 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 3 mai 2016, paragrafele 22 și 23, Curtea Constituțională a reținut că instanța de contencios al drepturilor omului a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, și Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragraful 109).

21. Aplicând aceste considerente, Curtea a constatat că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003

îndeplinesc cerințele statuate în jurisprudența sa, fiind norme clare și previzibile care stabilesc cât se poate de precis conduita aleșilor locali. Astfel, interpretate în raport cu ansamblul prevederilor Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, dispozițiile de lege criticate au un conținut normativ clar și precis pentru a putea fi aplicate și oferă suficiente repere pentru ca destinatarul acestora — în cazul de față, primarul — să înțeleagă sensul lor și să își adapteze conduita. Așadar, având în vedere considerentele de principiu rezultate din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la previzibilitatea legii, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție.

22. Totodată, referitor la criticile privind aspectele de fapt ale situației juridice a autorului excepției, Curtea a reținut că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate a alesului local revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale incidente în materie, astfel încât soluția pronunțată să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitare a conflictului de interese (a se vedea în acest sens Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2016, și Decizia nr. 774 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 16 martie 2017).

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Nițescu în Dosarul nr. 721/44/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 816

din 5 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (2) și ale art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (2) și ale art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Marinela Andrei în Dosarul nr. 33.485/212/2017/a1.1 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 96D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională având jurisprudență în această materie, spre exemplu, Decizia nr. 169 din 29 martie 2018. Ca atare, excepția de neconstituționalitate este nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea nr. 99 din 8 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 33.485/212/2017/a1.1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (2) și ale art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**. Excepția a fost ridicată de Marinela Andrei într-o cauză având ca obiect cererea de reexaminare a modului de stabilire a taxei judiciare de timbru într-o contestație la executare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt lipsite de suport legal, întrucât sunt incidente exclusiv în aplicarea dispozițiilor noului Cod de procedură civilă, fiind încălcate motivele în baza cărora a fost adoptată ordonanța de urgență, dacă prevederile acesteia s-ar aplica și în dosarele în care sunt incidente dispozițiile vechii legi de procedură, astfel cum prevede art. 25 din noul Cod de procedură civilă în privința executărilor silite începute sub guvernarea Codului de procedură civilă de la 1865.

7. Cu privire la art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, autoarea apreciază că, în raport cu art. 10 alin. (2)

și art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea se va pronunța, în caz de admitere a excepției, și asupra neconstituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate prevederile menționate. Astfel, art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 reglementează exclusiv timbrarea motivelor de recurs prevăzute la art. 488 din noul Cod de procedură civilă, nu și timbrarea motivelor de recurs prevăzute de art. 304 și art. 304¹ din Codul de procedură civilă de la 1865; prin abrogarea Legii nr. 146/1997, prevăzută de art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, a fost lăsată fără suport legal posibilitatea timbrării motivelor de recurs prevăzute de art. 304 și 304¹ din Codul de procedură civilă de la 1865, în vigoare în condițiile reglementate de art. 24 și 25 din noul Cod de procedură civilă. Ca atare, taxa judiciară de timbru legal datorată pentru cererea de recurs incidentă în acest dosar, în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate, nu are suport legal, având în vedere că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu sunt incidente.

8. În continuare, autoarea excepției consideră că s-a strecurat o neconcordanță între nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și prevederile art. 58 din același act normativ, pe de o parte, iar, pe de altă parte, între art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și prevederile art. 24 și 25 din noul Cod de procedură civilă, iar această neconcordanță impune existența Legii nr. 146/1997, nu abrogarea ei, până la epuizarea proceselor și executărilor silite începute anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă.

9. Ca atare, în opinia autoarei excepției, dispoziția legală criticată este neconstituțională, încălcând art. 124 alin. (1) din Constituție, deoarece abrogă Legea nr. 146/1997, lege ce reprezintă suportul legal în privința timbrării cererii de recurs incidente în Dosarul nr. 33.485/212/2017 al Judecătoriei Constanța, recursul incident fiind guvernat de art. 304¹ din Codul de procedură civilă de la 1865, prin raportare la art. 24 și 25 din noul Cod de procedură civilă, taxa judiciară neputând fi stabilită astfel în numele legii.

10. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că argumentele de neconstituționalitate învederate sunt neîntemeiate, întrucât acestea au fost analizate de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 669 din 17 noiembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) și art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție invocată de aceeași autoare, chiar în contextul în care, uzând de argumente similare, de această dată invocă prevederile art. 124 alin. (1) din Constituție, în timp ce, în dosarul anterior, aceasta s-a referit la art. 16 și art. 21 alin. (1) din Constituție.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere exprimat și reținut de Curtea Constituțională în Decizia

nr. 503 din 7 octombrie 2014, Decizia nr. 533 din 9 octombrie 2014 și Decizia nr. 669 din 17 noiembrie 2016, în sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. I alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) și (2) și ale art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, având următorul cuprins:

— Art. 10: „(1) *În materia executării silite, următoarele cereri se taxează astfel:*

a) *cereri pentru încuviințarea executării silite, pentru fiecare titlu executoriu — 20 lei;*

b) *cereri de suspendare a executării silite, inclusiv a executării provizorii — 50 lei.*

(2) *În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 1.000 lei, indiferent de valoarea contestată. În cazul în care obiectul executării silite nu este evaluabil în bani, contestația la executare se taxează cu 100 lei.”;*

— Art. 58: „La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) *Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare;*

b) *Ordonanța Guvernului nr. 32/1995 privind timbrul judiciar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 august 1995, aprobată cu modificări prin Legea nr. 106/1995, cu modificările și completările ulterioare.”*

16. În opinia autoarei excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 124 alin. (1) privind înfăptuirea justiției.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 669 din 17 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 10 februarie 2017, a mai analizat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (2) și ale art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de aceeași autoare, cu o critică similară, însă prin raportare la alte prevederi constituționale, respectiv la art. 16 alin. (1), potrivit căruia „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, și la art. 21 care consacră accesul liber la justiție.

18. Astfel, prin decizia menționată Curtea a statuat conformitatea dispozițiilor legale criticate cu prevederile Constituției, reținând, în esență, că, deși prin dispozițiile art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 se stabilește cuantumul taxei judiciare de timbru, aceasta nu este de natură a afecta accesul liber la justiție, deoarece, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a stabilit

în nenumărate rânduri că prestațiile judecătorești nu trebuie și nu pot fi în toate cazurile gratuite. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

19. Referitor la critica de neconstituționalitate potrivit căreia art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prin abrogarea Legii nr. 146/1997, contravine principiului egalității în drepturi, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată. În jurisprudența sa, în mod constant, Curtea a statuat că aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ incident fiecăreia. Faptul că prin succesiunea unor prevederi legale anumite persoane pot ajunge în situații apreciate subiectiv ca defavorabile, prin prisma propriilor interese, nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 14 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 22 martie 2016, și Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996). Ca atare, Curtea a statuat că dispozițiile legale criticate nu fac decât să evite apariția unui paralelism legislativ în momentul intrării în vigoare a noii reglementări în materia taxelor judiciare de timbru, așa încât nu contravin art. 16 alin. (1) din Constituție.

20. Curtea nu a putut reține aprecierea autoarei excepției, potrivit căreia ar exista neconcordanță între nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și art. 58 din același act normativ, întrucât în preambulul ordonanței sunt prezentate motivele care au determinat actualizarea și modernizarea sistemului taxelor judiciare de timbru, unul dintre motive fiind chiar modificarea cadrului legal de desfășurare a procesului civil, prin adoptarea Codului de procedură civilă, precum și punerea în aplicare a noilor instituții adoptate prin Codul civil.

21. De asemenea, Curtea a observat că norma tranzitorie cuprinsă în art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 prevede că pentru cererile și acțiunile introduse până la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență timbrul judiciar se aplică, respectiv taxele judiciare de timbru se stabilesc și se plătesc în cuantumul prevăzut de legea în vigoare la data introducerii lor.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. Distinct de cele menționate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor art. 124 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora justiția se înfăptuiește în numele legii, având în vedere că organele care înfăptuiesc justiția sunt instanțele judecătorești, potrivit art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală, indiferent dacă este vorba de judecată sau de executare silită, acestea trebuie să respecte legile, chiar dacă sunt de drept material sau de drept procesual.

24. În final, Curtea observă că aspectele ce țin de modul de interpretare și de aplicare a normelor criticate nu pot fi convertite în vicii de neconstituționalitate menite să justifice contrarietatea acestora cu prevederile din Legea fundamentală invocate.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marinela Andrei în Dosarul nr. 33.485/212/2017/a1.1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 10 alin. (1) și (2) și cele ale art. 58 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 244097